

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 437-1926)

Originalt emne

Bygningsvæsen

Bygningsvæsen/Bygningsvæsen i Almindelighed

Uddrag fra byrådsmødet den 7. oktober 1926 - side 7

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 437-1926)

Indstilling fra Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse angaaende Genopførelse af den nedbrændte Bygning- paa Aarhus Savværks Grund.

Borgmesteren gjorde nærmere Rede for Sagen. Paa Savværkets Grund opførtes for ca. 10 Aar siden et Skur ud imod en paatænkt Gade Vest for Savværket. Der skulde søges Dispensation for at bygge, og den blev givet paa Betingelse af, at Selskabet i Løbet af 10 Aar skulde være villig til at nedbryde Skuret eller rykke det ind, hvis Byen inden den Tid vilde anlægge Gaden. Nu var Skuret brændt, og Selskabet ønskede at opføre en pæn Bindingsværksbygning paa Skurets Fundamenter. Men hertil var at sige, at hvis Universitetet blev til Virkelighed, skulde Grunden inddrages derunder, og derfor var alle Parter interesseret i at faa Bygningen opført saa billigt som muligt. En Bygning af Grundmur vilde koste 40000 Kr. mere, og det vilde Kommunen komme til at betale ved en Ekspropriation. Paa den anden Side burde ogsaa Selskabet ofre lidt, naar det slap med at rejse et Bindingsværkshus, og Udvalget havde forhandlet med dem om en Ordning saaledes, at Bygningen blev nedskrevet med en vis Procentdel gennem Aarene. Det var jo ikke givet, selv om Universitetet blev vedtaget, at der straks blev Brug for Grunden. Der blev imidlertid ikke Enighed om Spørgsmaalet; men nu forelaa der et Tilbud fra Selskabet, som gik ud paa, at de vil afskrive 5 % aarlig fra 1. Januar 1927, hvis Bygningen bliver

eksproprieret, inden 5 Aar er gaaet, og saafremt Taksationssummen bliver højere end Opførelsessummen, skal den sidste lægges til Grund. Taleren vilde anmode Byraadet om at tage Stilling hertil. Det var rarest, om der kunde træffes en Ordning i Mindelighed; Selskabet hævdede, at det kunde indrette sig langt billigere ved Randers Havn, men egentlig vilde de helst blive i Aarhus. Det var heller ikke rart at faa en saadan Virksomhed flyttet fra Byen, men Byraadet maatte jo ogsaa se paa Kommunens Interesser.

H. P. Christensen var indforstaaet med, at man maatte være interesseret i at bevare saadanne Virksomheder i Byen, men man kunde jo ogsaa købe Guld for dyrt. Taleren havde talt med Konsul Petersen om Sagen, idet han var Formand for Selskabet, og der var maaske Mulighed for at enes om en Ordning med en lidt større Nedskrivning, end der var tilbudt. Taleren vilde henstille at bemyndige Udvalget til at træffe en Ordning paa delte Grundlag.

K. Moustén anbefalede at give Udvalget en saadan Bemyndigelse; men det skulde gerne ske paa den Maade, at Nedskrivningen fortsættes noget ud over de 5 Aar, maaske med lidt lavere Procent gennem en længere Aarrække.

P. Petersen syntes, at Selskabet havde gjort et godt Tilbud, idet der i Løbet af 5 Aar vilde blive afskrevet 25 % eller ca. 15000 Kr. Taleren forstod derfor ikke, at man vilde lægge Hindringer i Vejen for denne Virksomhed, for ellers regnede man det jo for en Fordel at have mange levedygtige Forretninger i Byen, og hvis den skulde standse af Hensyn til en eventuel billigere Ekspropriationssum, blev Besparelsen vist meget illusorisk. Naar der skulde forhandles videre derom, maatte Taleren jo have Bestyrelsen sammenkaldt, men jo længere det trak ud, des mindre var Selskabet interesseret i at bygge.

Borgmesteren bemærkede, at Udvalget kunde blive sammenkaldt til Forhandling naar som helst.

H. P. Christensen hævdede, at hvis man fik et Universitet deroppe, var det dog 60000 Kr., som Kommunen skal betale for Bygningen, og derfor var det naturligt at overveje, hvorledes Kommunen kan slippe saa billigt som muligt.

Det overdroges Udvalget for Byens Udvidelse og Bebyggelse at forhandle med Selskabets Bestyrelse og eventuelt slutte Overenskomst i Sagen.